

UČEBNÍ PRAXE – praktická zkouška

Výkon žáka je hodnocen zkušební maturitní komisí podle uvedených kritérií klasifikačními stupni takto:

Stupeň 1 (výborný)

1. Žák v průběhu praktické zkoušky prokazuje ucelené vědomosti a dovednosti.
2. Rozumí výborně odborné terminologii, umí ji aktivně používat.
3. Správně uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů nebo ošetrovatelských problémů.
4. Společenská a odborná úroveň komunikace a spolupráce se zdravotnickými pracovníky je výborná a efektivní, ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný.
5. Prokazuje vynikající organizační schopnosti.
6. Ovládá pohotově práci s dokumentací v elektronické i listinné podobě, v obou systémech se výborně orientuje.
7. K nemocným přistupuje ohleduplně a vstřícně, důsledně respektuje práva nemocných, projevuje vysokou míru empatie, přičemž vždy využívá přiměřené a různorodé formy komunikace.
8. Dokáže samostatně pozorovat, zpracovat a formulovat somatické a psychosociální projevy a příznaky nemocného, stanovit ošetrovatelské priority a určit efektivní intervence pro jejich řešení.
9. Ošetrovatelské výkony realizuje samostatně, komplexně, odborně správně a promyšleně a v souladu se stanovenými kompetencemi.
10. Dokáže objektivně zhodnotit účinnost ošetrovatelských intervencí.

Stupeň 2 (chvalitebný)

1. Žák v průběhu praktické zkoušky prokazuje v podstatě ucelené vědomosti a dovednosti.
2. Rozumí dobře odborné terminologii, umí ji aktivně používat.
3. Téměř správně uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů nebo ošetrovatelských problémů.
4. Společenská a odborná úroveň komunikace a spolupráce se zdravotnickými pracovníky je přiměřená, efektivní, ústní a písemný projev je správný s drobnými odchylkami.
5. Prokazuje dobré organizační schopnosti.
6. Ovládá práci s dokumentací v elektronické i listinné podobě, v obou systémech se orientuje s menším nedostatkem.
7. K nemocným přistupuje s menší mírou ohleduplnosti a vstřícnosti, respektuje práva nemocných, projevuje empatii, přičemž ne vždy využívá přiměřené a různorodé formy komunikace.
8. Dokáže samostatně pozorovat, zpracovat a formulovat somatické a psychosociální projevy a příznaky nemocného, stanovit ošetrovatelské priority a určit efektivní intervence pro jejich řešení s mírnými úpravami učitele.
9. Ošetrovatelské výkony realizuje téměř samostatně, komplexně, odborně správně a promyšleně a v souladu se stanovenými kompetencemi.
10. Dokáže téměř objektivně zhodnotit účinnost ošetrovatelských intervencí.

Stupeň 3 (dobrý)

1. Žák v průběhu praktické zkoušky prokazuje nepodstatné mezery ve vědomostech a dovednostech.
2. V porozumění odborné terminologie a/nebo při jejím aktivním používání se vyskytují drobné chyby.
3. S chybami uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů nebo ošetrovatelských problémů.
4. Společenská a odborná úroveň komunikace a spolupráce se zdravotnickými pracovníky je průměrná, v ústním a písemném projevu se objevují nedostatky.
5. Prokazuje organizační schopnosti s výkyvy.
6. Při práci s dokumentací v elektronické i listinné podobě a/nebo při orientaci v obou systémech se objevují nedostatky.
7. K nemocným přistupuje s malou mírou ohleduplnosti a vstřícnosti, méně důsledně respektuje práva nemocných, projevuje menší míru empatie, přičemž ne vždy využívá přiměřené a různorodé formy komunikace.
8. Dokáže pozorovat, zpracovat a formulovat somatické a psychosociální projevy a příznaky nemocného, stanovit ošetrovatelské priority a určit efektivní intervence pro jejich řešení s většími úpravami učitele.
9. Ošetrovatelské výkony realizuje téměř samostatně, vcelku odborně správně v souladu se stanovenými kompetencemi, avšak mírně nepromyšleně, nekomplexně s častějšími nedostatky.
10. Dokáže objektivně zhodnotit účinnost ošetrovatelských intervencí jen částečně, dle podnětů učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

1. Žák v průběhu praktické zkoušky prokazuje podstatné mezery ve vědomostech a dovednostech.
2. V porozumění odborné terminologie se vyskytují chyby, aktivně odbornou terminologií téměř nepoužívá.
3. Nesprávně uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů nebo ošetrovatelských problémů, dopouští se chyb.
4. Společenská a odborná úroveň komunikace a spolupráce se zdravotnickými pracovníky má značné mezery, jeho ústní a písemný projev je nepřesný, projevují se značné nedostatky ve správnosti a výstižnosti.
5. Prokazuje závažné chyby v organizaci práce.
6. Práci s dokumentací v elektronické i listinné podobě a orientaci v obou systémech zvládá obtížně.
7. K nemocným přistupuje s malou mírou ohleduplnosti a vstřícnosti, méně důsledně respektuje práva nemocných, projevuje menší míru empatie, přičemž nevyužívá přiměřené a různorodé formy komunikace.
8. Nedokáže samostatně pozorovat, zpracovat a formulovat somatické a psychosociální projevy a příznaky nemocného, s obtížemi stanoví ošetrovatelské priority a určí efektivní intervence pro jejich řešení.
9. Ošetrovatelské výkony realizuje nesamostatně, nekomplexně, odborně nesprávně a nepromyšleně, s chybami a v nesouladu se stanovenými kompetencemi.
10. Dokáže objektivně zhodnotit účinnost ošetrovatelských intervencí jen částečně, dle podnětů učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný) *

1. Žák v průběhu praktické zkoušky neprokazuje osvojení si požadovaných znalostí a dovedností, vědomosti jsou neucelené, nepřesné a neúplné a žák v nich prokazuje závažné mezery a nedostatky.
2. V porozumění odborné terminologii se vyskytují závažné chyby, aktivně odbornou terminologii nepoužívá.
3. Při řešení teoretických a praktických úkolů nebo ošetrovatelských problémů se dopouští závažných chyb.
4. Společenská a odborná úroveň komunikace a spolupráce se zdravotnickými pracovníky má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti.
5. Neprojevuje organizační schopnosti, je téměř nesamostatný, vyskytují se u něho časté logické nedostatky.
6. Práci s dokumentací v elektronické i listinné podobě a orientaci v obou systémech nezvládá.
7. K nemocným přistupuje s malou mírou ohleduplnosti a vstřícnosti, nerespektuje práva nemocných, projevuje velmi malou míru empatie, přičemž nevyužívá přiměřené a různorodé formy komunikace.
8. Nedokáže samostatně pozorovat, zpracovat a formulovat somatické a psychosociální projevy a příznaky nemocného, velmi obtížně stanoví ošetrovatelské priority a určí efektivní intervence pro jejich řešení.
9. Ošetrovatelské výkony realizuje nesamostatně, nekomplexně, odborně nesprávně, nepromyšleně se závažnými chybami a v nesouladu se stanovenými kompetencemi.
10. Nedokáže objektivně zhodnotit účinnost ošetrovatelských intervencí.

***Poznámka:**

Při udělení klasifikačního stupně 5 – nedostatečný bude vždy proveden písemný záznam o průběhu zkoušky a hlasování členů zkušební komise. Hodnocení praktické zkoušky oznámí žákovi předseda zkušební komise veřejně nejpozději v době konání ústní zkoušky.